

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (osmého senátu)

18. března 2010 *

Ve věci C-3/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím hof van beroep te Gent (Belgie) ze dne 23. prosince 2008, došlým Soudnímu dvoru dne 8. ledna 2009, v řízení

Erotic Center BVBA

proti

Belgische Staat,

SOUDNÍ DVŮR (osmý senát),

ve složení C. Toader, předsedkyně senátu, K. Schieman (zpravodaj) a P. Küris, soudci,

* Jednací jazyk: nizozemština.

generální advokát: Y. Bot,
vedoucí soudní kanceláře: K. Malacek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. ledna 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Erotic Center BVBA J. van Besienem, advocaat,
- za belgickou vládu M. Jacobs, jako zmocněnkyní,
- za Evropskou komisi D. Triantafyllouem a W. Roelsem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta,
rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- ¹ Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu pojmu „kino“ obsaženého v příloze H sedmé kategorii šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), ve znění směrnice Rady 2001/4/ES ze dne 19. ledna 2001 (Úř. věst L 22, s. 17; Zvl. vyd. 09/01 s. 341, dále jen „šestá směrnice“).
- ² Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností Erotic Center BVBA (dále jen „E. Center“) a Belgische Staat ve věci uplatnění či neuplatnění snížené sazby daně z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) z částek vybraných společnostmi E. Center za použití individuálních kabin ke sledování filmů umístěných v provozovně této společnosti.

Právní rámec

Právní úprava Unie

- 3 Článek 12 odst. 3 písm. a) šesté směrnice stanoví:

„Základní sazbu [DPH] stanoví každý členský stát jako procentní podíl ze základu daně a je stejná pro dodání zboží i pro poskytování služeb. [...]

[...]

Členské státy mohou rovněž uplatňovat jednu či dvě snížené sazby. Tyto sazby se určí jako procentní podíl ze základu daně, který nesmí být nižší než 5 %, a vztahují se pouze na dodání zboží a poskytnutí služeb těch kategorií, které jsou uvedeny v příloze H.“

- 4 Příloha H šesté směrnice nazvaná „Seznam dodání zboží a služeb, které mohou být předmětem snížené sazby DPH“ podává výčet různých kategorií. Sedmá kategorie uvedené přílohy zní takto:

„Oprávnění ke vstupu na představení, do divadel, do cirkusů, na trhy a veletrhy, do zábavních parků, na koncerty, do muzeí, do zoologických zahrad, do kin, na výstavy a na jiné kulturní události nebo do jiných kulturních zařízení.

Zpřístupnění příjmu televizních nebo rozhlasových pořadů.“

Vnitrostátní právní úprava

- 5 Článek 1 odst. 1 královského nařízení č. 20 ze dne 20. července 1970 o stanovení sazeb DPH a o zařazení zboží a služeb podle těchto sazeb (dále jen „královské nařízení č. 20“) stanoví, že snížená sazba DPH ve výši 6 % se vybírá ze zboží a služeb uvedených v tabulce A přílohy uvedeného nařízení.

- 6 Oddíl XXVIII zmíněné tabulky A uvádí tyto služby:

„Udělení povolení ke vstupu do kulturních, sportovních nebo zábavních zařízení, stejně jako udělení povolení k používání těchto zařízení, s výjimkou

a) udělení povolení k používání zábavních automatů;

b) přenechání movitého majetku.“

Spor v původním řízení a předběžná otázka

- 7 Dne 15. září 2004 provedly daňové orgány v provozovně E. Center daňovou kontrolu ohledně dodržování zákonného režimu DPH v období od 1. ledna 2004 do 30. června 2004. Po provedení této kontroly sepsaly zmíněné orgány 9. listopadu 2004 protokol stanovící doměření daně k tíži společnosti E. Center z toho důvodu, že na příjmy z poskytování projekčních kabin nesprávně uplatnila sníženou sazbu DPH ve výši 6 % namísto základní sazby daně ve výši 21 %. Společnosti E. Center bylo uloženo zaplacení částky 48 454,36 eur odpovídající údajně protiprávně neodvedené DPH a pokuty ve výši 4 840 eur.
- 8 Poté, co byl společnosti E. Center dne 24. prosince 2004 doručen platební výměr, podala tato společnost dne 22. března 2005 žalobu na jeho zrušení k rechtbank van eerste aanleg te Brugge. Jelikož byla tato žaloba rozsudkem ze dne 10. září 2007 zamítnuta, podala společnost E. Center proti tomuto rozhodnutí odvolání k hof van beroep te Gent.
- 9 Před zmíněným soudem společnost E. Center tvrdila, že dotčené projekční kabiny spadají do kategorie „kulturních, sportovních nebo zábavních zařízení“ ve smyslu oddílu XXVIII tabulky A přílohy ke královskému nařízení č. 20, zejména proto, že takovéto kabiny musí být považovány za „kino“ ve smyslu kategorie 7 přílohy H šesté směrnice, jak ostatně rozhodly již nizozemské soudy. Podle společnosti E. Center je počet míst k sezení, druh promítaných filmů či technika promítání irelevantní zejména pro účely takovéto kvalifikace.
- 10 Belgická vláda zastává názor, že služby poskytované ve zmíněných kabinách odpovídají pojmu „zábavní automaty“ ve smyslu zmíněného oddílu XXVIII, protože

promítání filmů je spuštěno vhozením mince do přístroje, přičemž je dána možnost přepínání mezi filmy. Podle belgické vlády nelze ostatně takovéto kabiny označit za „kina“ protože nepředstavují prostory, v nichž může skupina lidí společně sledovat týž film, jehož promítání je spuštěno bez zásahu diváků, kteří mimoto předem obdrželi oprávnění ke vstupu na toto promítání.

- 11 Předkládající soud uvádí, že přijetím oddílu XXVIII tabulky A přílohy ke královskému nařízení č. 20 využil belgický zákonodárce možnosti poskytnuté čl. 12 odst. 3 písm. a) šesté směrnice ve spojení s přílohou H sedmou kategorií téže směrnice, takže tento oddíl XXVIII musí být vykládán tak, že se vztahuje zejména na kina ve smyslu této sedmé kategorie. Zmíněný soud má za to, že nutnost vykládat vnitrostátní pravidlo způsobem, který je v souladu s šestou směrnicí a s jednotnými pojmy, které jsou jí vlastní, znamená, že jsou-li dotčené kabiny považovány za kina ve smyslu uvedené směrnice, nemohou být označeny za zábavní automaty ve smyslu zmíněného oddílu XXVIII a je třeba na ně uplatnit sníženou sazbu 6 %.
- 12 Za těchto podmínek se hof van beroep te Gent rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Má být za ‚kino‘ ve smyslu přílohy H [sedmé kategorie] [šesté směrnice] považována kabina, která je tvořena uzamykatelným prostorem, do kterého se vejde pouze jedna osoba, která zde za poplatek může na obrazovce sledovat filmy, které si sama zvolí z nabídky různých filmů a během doby, za kterou zaplatila poplatek, může promítané filmy libovolně měnit, přičemž promítání spouští sama vhozením mince?“

K předběžné otázce

- 13 Příloha H, sedmá kategorie první pododstavec šesté směrnice se týká, jak vyplývá z jejího znění, „oprávnění ke vstupu“ na různé kulturní události nebo do kulturních zařízení, jejichž výčet podává (viz rozsudek ze dne 23. října 2003, Komise v. Německo, C-109/02, Recueil, s. I-12691, bod 25), mezi nimiž jsou uvedena zejména „kina“.
- 14 Jelikož šestá směrnice neobsahuje definici pojmu „oprávnění ke vstupu do kin“ podle zmíněné přílohy H sedmé kategorie, je třeba tento pojem vykládat ve světle kontextu, v němž je v šesté směrnici uváděn (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 18. ledna 2001, Komise v. Španělsko, C-83/99, Recueil, s. I-445, bod 17).
- 15 V tomto ohledu – a jak již dříve uvedl Soudní dvůr – z čl. 12 odst. 3 písm. a) šesté směrnice vyplývá, že uplatnění jedné nebo dvou snížených sazeb DPH je možností, která je dána členským státům jako výjimka ze zásady, že se uplatní základní sazba. Krom toho se podle tohoto ustanovení snížené sazby DPH vztahují pouze na dodání zboží a poskytnutí služeb uvedená v příloze H této směrnice. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že ustanovení, která mají povahu výjimky z určité zásady, musí být vykládána striktně (viz zejména výše uvedený rozsudek Komise v. Španělsko, body 18 a 19, jakož i citovaná judikatura).
- 16 Z toho zejména vyplývá, že pojem „oprávnění ke vstupu do kin“ musí být vykládán v souladu s obvyklým smyslem tohoto výrazu (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky Komise v. Španělsko, bod 20, a Komise v. Německo, bod 23).
- 17 Navíc je třeba – jak zdůraznily belgická vláda a Evropská komise – uvést, že rozličným událostem a zařízení, jejichž výčet podává příloha H sedmá kategorie první

pododstavec šesté směrnice, je společné zejména to, že jsou přístupné veřejnosti na základě předchozího zaplacení oprávnění ke vstupu, které všem osobám, jež si je opatří, zjednává právo společně využívat kulturních a zábavních služeb, jimiž se vyznačují tyto události a zařízení.

- 18 Z předchozího vyplývá, že pojem „oprávnění ke vstupu do kin“ ve smyslu přílohy H sedmé kategorie prvního pododstavce šesté směrnice nemůže být vzhledem k obvyklému smyslu, který má tento výraz, a v souvislosti, která je vlastní ustanovení, v němž je obsažen, vykládán v tom smyslu, že zahrnuje platbu provedenou spotřebitelem za účelem využití individualizovaného sledování jednoho či více filmů anebo výňatků z filmů v takovém soukromém prostoru, jako jsou kabiny, o které se jedná v původním řízení.
- 19 Proto je na předběžnou otázku třeba odpovědět tak, že pojem „oprávnění ke vstupu do kin“ obsažený v příloze H sedmé kategorii prvním pododstavci šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na platbu provedenou spotřebitelem za účelem využití individualizovaného sledování jednoho či více filmů anebo výňatků z filmů v takovém soukromém prostoru, jako jsou kabiny, o které se jedná v původním řízení.

K nákladům řízení

- 20 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (osmý senát) rozhodl takto:

Pojem oprávnění ke vstupu do kin obsažený v příloze H sedmé kategorii prvním pododstavci šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, ve znění směrnice Rady 2001/4/ES ze dne 19. ledna 2001, musí být vykládán v tom smyslu, že se nevztahuje na platbu provedenou spotřebitelem za účelem využití individualizovaného sledování jednoho či více filmů anebo výňatků z filmů v takovém soukromém prostoru, jako jsou kabiny, o které se jedná v původním řízení.

Podpisy.